

Κάποιοι φαίνεται να ενοχλήθηκαν φοβερά απο τα πάνω που τοποθετήθηκαν τη νύκτα Πέμπτης που πληροφορούσαν για την κυκλοφορία της Σ. Εκφρασης σαν οργάνου της Αριστερας πτέρυγας της ΕΔΕΚ. Γι' αυτο το πρωι της Παρασκευης εστειλαν τον Κώστα Σηζόπουλλο γνωστο μέλος της ΕΔΕΚ για να τα ξεσκίσουν.

Μάλιστα παρατηρήθηκε να τα δείχνει σε γνωστο αστυνομικο της φρουρας του κ. Λυσσαριδη και να χαμογελουν μαζί, για το μεγάλο τους κατόρθωμα.

Το ΑΙΣΧΟΣ τους ανήκει ολοκληρωτικά. Μέχρι τώρα μόνο ο φασισμος χρησιμοποιούσε τέτοιες μεθόδους. Οι ιδέες όμως δεν ξεσκίζονται όπως και δεν αποβάλλονται.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αγώνας - Συσπείρωση

γύρω απο την αριστερη πτέρυγα και την εφημερίδα της για μια επανασταστικη πορεία

Σύντροφοι,

Είναι γνωστος ο αντικαταστατικος τρόπος με τον οποίο «αντικαταστάθηκε» αφού αποβλήθηκε απο το κόμμα η νομιμα εκλεγμένη ηγεσία της Σ.Ν. Ε. ΔΕΝ και η προκήρυξη της εφημερίδας μας σαν «αντικομματικη» απο μια κομματικη ηγεσία που προσπαθει να εξαλείψει το Μαρξισμο απο το κόμμα. Η εφημερίδα όμως τούτη δεν εσβυσε. Αγκαλιάστηκε απο εκατοντάδες αριστερα μέλη της ΕΔΕΚ που βρήκαν στην Σ. Εκφραση ενα δυνατό οπλο για να θέσουν φραγμο στην ολέθρια πορεία της κομματικης γραφειοκρατίας προς τα δεξια στην πάλη τους για την επικράτηση των Μαρξιστικων ιδεων μέσα στην ΕΔΕΚ και στον γενικότερο χώρο του εργατικου κινήματος. Απο σήμερα η Σοσ. Εκφραση γίνεται επίσημα πια οργανο της αριστερης πτέρυγας της ΕΔΕΚ γιατί δεν εκφράζει απλως την αριστερη νεολαία του κόμματος αλλα ολόκληρη την αριστερη πτέρυγα της ΕΔΕΚ που μέρα με τη μέρα κερδίζει υποστηρικτες σε μια περίοδο εντονης ταξικης σύγκρουσης που βάζει νέα σοβαρα καθήκοντα στο εργατικο κίνημα της Κύπρου.

Εχοντας επίγνωση αυτων των σοβαρων ιστορικων καθηκόντων απευθύνουμε την πιο κάτω Διακήρυξη σ' όλα τα τίμια στελέχη της ΕΔΕΚ σ' όλους τους εργαζομένους και τη νεολαία της Κύπρου καλώντας τους σε συσπείρωση γύρω απο την αριστερη πτέρυγα και την εφημερίδα της.

1 ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ περνά σήμερα μια περίοδο έντονης ενδοκομματικης κρίσης. Αυτη η κρίση έχει πια πάρει τη μορφή άγριας επίθεσης της κομματικης γραφειοκρατίας ενάντια στην αριστερη πτέρυγα του κόμματος με στόχο την πάταξη κάθε αριστερης φωνης μέσα στο κόμμα και το ξερίζωμα των μαρξιστικων ιδεων απο τις γραμμες του.

2. Μέσα στα πλαίσια αυτης της επίθεσης η κομματικη γραφειοκρατία έχει καταργήσει κάθε έννοια ενδοκομματικης δημοκρατίας. Εχει οργανώσει συνδιασκέψεις με αυθαίρετη αντιπροσώπευση, έχει εμποδίσει κομματικα μέλη απο του να εξασκήσουν τα καταστατικά τους δικαιώματα, έχει διαλύσει σώματα στα οποία συμμετείχαν αριστερα στελέχη, έχει οργανώσει το Γ' παγκύπριο συνέδριο χρησιμοποιώντας κάθε θεμιτο και αθέμιτο μέσο για να εξασφαλίσει μια πλαστη πλειοψηφεία στη Κ.Ε.

Συνέχεια στην 2

100 ΦΥΛΛΑ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Με τη σημερινη έκδοση συμπληρώνονται 100 φύλλα Σ. Εκφρασης της περιόδου μετα το πραξικόπημα - εισβολη ενω στις 4 του Μάρτη κλείνουν 5 χρόνια απο τη μέρα που επανεκδόθηκε η Εκφραση μετα τα γεγονότα του 74.

Πόση, αλήθεια, σημασία μπορεί να έχει ένα τέτοιο ορόσημο όταν άλλες εφημερίδες γιορτάζουν το φύλλο 5.000 ή 10.000 ή τα 25 χρόνια τους;

Η σημασία του φύλλου 100 θα ήταν - συγκριτικά - πραγματικά μηδαμινή αν η Εκφραση ήταν μια εφημερίδα σαν όλες τις άλλες.

Όσοι όμως, είναι γύρω της γνωρίζουν πολυ καλά τι σημαίνει η έκδοση ενος φύλλου Εκφρασης.

Γιατι η Εκφραση δεν είναι μια συνηθισμένη εφημερίδα. Κάθε φύλλο της βγαίνει μετα απο πολλους κόπους και θυσιες των υποστηρικτων της που μέσα απο τις σημερινες οικονομικες δυσκολίες συνεχίζουν να την εκδίδουν κάθε δεκαπέντε μέρες κόντρα στη διαφήμιση, ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ.

Κάθε δεκαπέντε μέρες οι υποστηρικτες της Εκφρασης διαφεύδουν τις ευχες και νίκουν το μπουκότάριαμα εχθρών και «φίλων».

Για 100 δεκαπενθήμερα η Σ. Εκφραση, χωρις έμμισθους, χωρις επαγγελματίες δημοσιογράφους, χωρις διευθυντες, χωρις τα μέσα και τις μοντέρνες διευκολύνσεις που έχουν άλλοι καταφέρνει και φτάνει στο πιαστήριο.

Τα 100 φύλλα της Εκφρασης δεν βγήκαν απλως χάρη στο πείσμα και την αφοσίωση των υποστηρικτων της. Βγήκαν γιατί η Εκφραση είχε κάτι να πει. Βγήκαν γιατί είχε κάτι να δώσει στην νεολαία και τους εργαζόμενους στην πάλη τους ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Για 5 χρόνια τώρα η Εκφραση φυσα τον αέρα της ανανέωσης στο χώρο του εργατικου κινήματος της Κύπρου κόντρα στις κομματικες γραφειοκρατίες και τους πολιτικούς και ταξικους συμβιβασμους των διαφόρων «ηγετων».

Η υποστήριξη που κέρδισε η Εκφραση στο χώρο της αριστερας αποτελεί την εγγύηση πως θα γιορτάσει και το φύλλο 200 και το φύλλο 500 και θα γίνει ακόμα πιο ισχυρο όπλο στον αγώνα του εργατικου κινήματος για Λευτερια και Σοσιαλισμο.

Το νέο απεργιακο κύμα αποτέλεσμα της οικονομικης κρίσης

Το δεκαπενθήμερο που πέρασε είχαμε στην Κύπρο τη χειρότερη περίοδο εργατικης αναταραχης απο την εποχη της ανεξαρτησίας. Στον ενα μετα τον άλλο κλάδο εργαζομένων κηρύχτηκε αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις για την ανανέωση συλλογικων συμβάσεων ενω όλο και περισσότεροι κλάδοι καταφεύγουν στο μέτρο της απεργίας για διεκδίκηση αιτημάτων παραλύοντας πολλους τομεις - κύρια υπηρεσιακους - της οικονομίας.

Ενα απο τα χαρακτηριστικά του νέου απεργιακου κύματος είναι κι ο περιορισμος του σ' ενα μεγάλο ποσοστο στον τομέα των υπηρεσιων (ΑΗΚ, ΡΙΚ κι αλλοι ημικρατικοι,

δημόσιοι υπάλληλοι, τράπεζες, τελωνεία, νοσοκομεία κλπ).

Αυτο οφείλεται κατά κύριο λόγο στο ότι συνέπεσε η λήξη διαφόρων συλλογικων συμβάσεων αυτού

Οι συνδικαλιστικες κινητοποιήσεις φανερώνουν μια έντονη αποφασιστικότητα των εργαζομένων να μη θυματοποιηθουν απο την οικονομικη κρίση. Στερούνται όμως της στοιχειώδους προγραμματικης και οργανωτικης ενότητας που απαιτουν οι καιροι για αποτελεσματικη αντιμετώπιση των εργοδοτων και του κράτους που έχουν εντεινεί την προσπάθεια τους να διατηρήσουν το υψος των κερδων και το εκμεταλλευτικο καπιταλιστικο σύστημα.

του τομέα την ίδια εποχη. Αυτο δεν αφαιρει απο τη σημασία της σημερινης εργατικης αναταραχης. Και σε προηγούμενα χρόνια έληγαν πολλές συμβάσεις τον ίδιο μήνα χωρις να

ξεσηκόνεται ένας τέτοιος σίφουνας. Οι συνδικαλιστικες κινητοποιήσεις που ξεσηκώθηκαν αναμβίβολα ανακλουν το μέγεθος της οικονομικης κρίσης στην οποία ρίχτηκε η κυπρι-

ακη οικονομία ακολουθώντας την παγκόσμια κρίση του καπιταλιστικου συστήματος - Πληθωρισμος, βαρεια φορολογία, πτώση επενδύσεων μεγάλα ελλείματα στο ισοζύγιο πληρωμων, πτώση της παραγωγικότητας - συνθέτουν το Κυπριακο οικονομικο σκηνικο οπως και όλων των καπιταλιστικων χωρων.

Οι εργαζόμενοι αντιμετώπιζοι με μια πρωτοφανη σκληρότητα της στάσης των εργοδοτων και του κράτους των οποίων κύρια στρατηγικη σήμαρα είναι το χτύπημα των μισθων

Συνέχεια στην 4

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

II ΓΕΓΟΝΟΤΑ

3. Με τον πλήρη σχεδόν αποκλεισμό των αριστερών στελεχών από την Κ.Ε. ανοίχτηκε ο δρόμος για το συστηματικό διωγμό της αριστερας μέσα στο κόμμα. Η νέα Κ.Ε. επιδόθηκε σ' ένα όργιο λασπολογίας, αυθαιρέτων αποφάσεων ενάντια στην αριστερα και τελικά σε αποβολές αριστερών στελεχών από το κόμμα.

4. Η ενδοκομματική κρίση δεν είναι τυχαία αλλά αποτέλεσμα σοβαρών διαφορών αντίληψης για το ρόλο που το κόμμα έχει καθήκον να διαδραματίσει. Η κομματική ηγεσία βλέπει το κόμμα σαν ένα σχήμα που μπορεί να συμβιβάσει τα συμφέροντα όλων των τάξεων της κοινωνίας εκτός από τα ανώτερα αστικά στρώματα. Αντίθετα η αριστερα θεωρεί την προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων σαν το κύριο καθήκον της.

5. Αυτή η διαφορά αντίληψης οδηγεί σε ριζική διαφορά προσέγγισης του «εθνικού θέματος». Η κομματική ηγεσία αντιμετωπίζει την Τουρκική κατοχή από τη σκοπιά μιας εθνικής-αντιιμπεριαλιστικής τοποθέτησης με αποτέλεσμα την αναζήτηση διαταξικών συμμαχιών που φθείρει παρα βοήθα την ΕΔΕΚ. Η αριστερα αντιμετωπίζει το θέμα ταξικά-διεθνιστικά και πιστεύει στην αναγκαιότητα της ενότητας της αριστερας και του κοινου μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

6. Με τα σημερινά διεθνή δεδομένα και την εξάρτηση της Ελλάδας και της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ η έννοια του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα πάνω σε εθνική βάση είναι ουτοπική. Μόνο με την ταξική συμμαχία Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων και σε προέκταση την συμμαχία με την Ελληνική και την Τουρκική εργατική τάξη είναι δυνατό να ελπίζουμε σ' ένα πραγματικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.

7. Το αδιέξοδο της επίσημης πολιτικής της ΕΔΕΚ και η δικαίωση των θέσεων της αριστερας επέβαλλαν ολόένα και πιο έντονα την αποδέσμευση της ΕΔΕΚ από οποιαδήποτε σχέση με την κυβέρνηση και την προώθηση μιας επαναστατικής γραμμής. Ωστόσο η κομματική γραφειοκρατία προτίμησε να φιώσει την αριστερα παρα να αλλάξει τη φιλοσοφία της.

8. Η αντίδραση της αριστερας μπροστά στην οργανωμένη επίθεση της γραφειοκρατίας έγινε αποσπασματικά και ασυντόνιστα. Έτσι δεν μπόρεσε να εξουδετερώσει την αυθαιρεσία της γραφειοκρατίας και ν' αποφυγει τις αποβολές αριστερών στελεχών από το κόμμα. Εδώσε ωστόσο μια σημαντική μάχη που την καθιέρωσε στη συνείδηση της κομματικής βάσης σαν μια συνεπή και σημαντική δύναμη.

9. Η απόπειρα της κομματικής ηγεσίας να διαγράψει με διάταγμα τα Κεντρικά Όργανα της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και να επιβάλει μια νέα, διορισμένη, ηγεσία είχε καταστροφικές συνέπειες για την οργάνωση. Μια τέτοια απόπειρα αντιβαίνει κάθε έννοια δημοκρατίας και νομιμότητας και κανένα πλαστο συνέδριο δεν μπορεί να συγκαλύψει την αλήθεια. Μόνο το εκλεγμένο Κεντρικό Συμβούλιο της ΣΝ ΕΔΕΝ μπορεί να ξαναφέρει τη νομιμότητα στην Οργάνωση.

1. Την άνοιξη του 1976 προκηρύχτηκαν από το Μακάριο βουλευτικές εκλογές. Οι απόψεις μέσα στην ΕΔΕΚ σχετικά με τη στάση του κόμματος διχάστηκαν. Η μια άποψη ευνοούσε τη συνεργασία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ-ΔΗΚΟ (τότε ΔΗΠΑ) ενάντια στο Κληρίδη με το σκεπτικό ότι έτσι θα εκμηδενίζονταν η δεξιά. Η άλλη ότι η ΕΔΕΚ έπρεπε να υποστηρίξει το σύνθημα για αριστερή πλειοψηφία στη βουλή και όταν το ΑΚΕΛ απέριπτε αυτή τη θέση να διεκδικήσει αυτόνομα τη ψήφο του λαού για να το πετύχει. Επικράτησε η πρώτη θέση και μετά από παζαρέματα με το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ η ΕΔΕΚ εξασφάλισε 4 βουλευτές, ο ένας από τους οποίους εμφανιζόταν για πρώτη φορά στο κόμμα: έμελλε ν' αποτελέσει την κύρια αιχμή ενάντια στην αριστερα.

2. Η λογική της αριστερας βασιζόταν στη διαπίστωση πως καμμία δεξιά κυβέρνηση δεν μπορούσε ν' ανταποκριθεί στις ελπίδες του Κυπριακού λαού. Έτσι συνεργασία με μια «πατριωτική» δεξιά θα άφηνε τον Κληρίδη μοναδική αντιπολίτευση σε μια ολέθρια κυβερνητική πολιτική με αποτέλεσμα να αυξηθεί τη δύναμη του. Αντίθετα η ηγεσία της ΕΔΕΚ πίστευε πως με την στέρηση κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης στο Συνα-

γερμο θα ξεμπερδευε μια για πάντα με τον Κληρίδη.

3. Τον χειμώνα του 1977 ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ έδωσε τη συγκατάθεση του στο Μακάριο να ανταποκριθεί στην επιστολή Ντεκτας και να τον συναντήσει. Στελέχη της αριστερας που αμφισβήτησαν στο Πολιτικό Γραφείο την ορθότητα μιας τέτοιας συγκατάθεσης κατηγορήθηκαν για «αμφισβήτηση» του προέδρου και απειλήθηκαν έμμεσα με καθαίρεση από το Πολιτικό Γραφείο.

4. Αριστερα στελέχη εισηγήθηκαν την απόρριψη των τεσσάρων σημείων της συμφωνίας Μακαρίου-Ντεκτας υποστηρίζοντας πως η ασάφεια τους έδινε τέτοια δυνατότητα πολλαπλών ερμηνειών που θα οδηγούσαν σε μια μακρόχρονη διαδικασία συνομιλιών με συνεχείς υποχωρήσεις στις απαιτήσεις του Ντεκτας και παραπλάνηση του λαού. Η κομματική ηγεσία δεχόταν τα τέσσερα σημεία και είχε επιφυλάξεις μόνο όσον αφορούσε την περίληψη του όρου για «οικονομική βιωσιμότητα» των περιφερειών. Όταν αργότερα υποβλήθηκαν οι χάρτες που αποδέχονταν ουσιαστικά τη διζωνική λύση η ηγεσία της ΕΔΕΚ διαφώνησε αλλά θεώρησε τον εαυτό της δεσμευμένο από τις προτάσεις. Μάταια η α-

Σ.Κ. ΕΔΕΚ

ριστερα προσπαθούσε να εξηγήσει πως αυτό σήμαινε ουσιαστικά το πρώτο βήμα για μια σειρά «εκ των πραγμάτων» συμβιβασμούς με την πολιτική των συνεχών υποχωρήσεων. Η απάντησή της ηγεσίας ήταν ν' απαγορεύσει τη συνηματολόγησή ενάντια στη διζωνική και τη χρήση κόκκινων πανω από την Νεολαία και το κόμμα πράγμα που μετατράπηκε σε πάγια πολιτική της ηγεσίας.

5. Την άνοιξη του 1977 έγινε η Παγκύπρια Οργανωτική Συνδιάσκεψη της ΕΔΕΚ. Μια επιτροπή υπέβαλε έγγραφο με ολοκληρωμένες προτάσεις για την οργανωτική πολιτική και τις δομές του κόμματος. Διαπιστώνοντας τους κινδύνους από την έλλειψη οργανωμένης συζήτησης πρότεινε την έκδοση δελτίου συζήτησης με περιορισμένη εσωτερική κυκλοφορία. Η πρόταση προσέκρουσε στη βίαιη αντίδραση του Δ. Θεοδώρου που την χαρακτήρησε σαν «απόπειρα προώθησης μαοϊκών και τροτσκιστικών ιδεών μέσα στο κόμμα». Οι αποφάσεις της Συνδιάσκεψης θεωρήθηκαν εισηγητικές προς την Κεντρική Επιτροπή που με το θάνατο του Μακαρίου τις εγκατέλειψε.

6. Ο θάνατος του Μακαρίου έθεσε ξανά το πρόβλημα της εξουσίας μπροστά στην ΕΔΕΚ. Οι απόψεις και πάλι διχάστηκαν. Η αριστερα υποστήριξε διεκδίκηση της προεδρίας και την προώθηση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος στη βάση της ενότητας της αριστερας. Αυτό θα έθετε μπροστά στις ευθύνες του ΑΚΕΛ: αν δεχόταν μια τέτοια συνεργασία η Κύπρος θα είχε τον πρώτο της αριστερο πρόεδρο. Αν όχι το ΑΚΕΛ θα ήταν υπεύθυνο για τις συνέπειες. Αυτό που απέμεινε από αυτή τη συζήτηση ήταν η γνωστή πρόταση προγράμματος προς το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ, που αν δεν το δέχονταν η ΕΔΕΚ θα διεκδικούσε την Προεδρία. Τόσο το ΑΚΕΛ όσο και το ΔΗΚΟ αγνόησαν την πρόταση της ΕΔΕΚ. Ωστόσο η ΕΔΕΚ δεν διεκδίκησε την Προεδρία. Ούτε καν διεκδίκησε τις αναπληρωματικές βουλευτικές εκλογές ενώ υποστήριξε τον Χρυσόστομο στις Αρχιεπισκοπικές παρα την γενική αντίθεση της κομματικής βάσης σε οποιαδήποτε ανάμιξη σ' αυτές.

7. Τον Απρίλη του 1978 ο Επαρχιακός Γραμματέας Λευκωσίας Α. Φρυδάς έφερε σε πέρας το πρώτο σοβαρό χτύπημα ενάντια στην αριστερα. Μετα από δίμηνη εκστρατεία κατασκευοφάντησης και συνομωσίας κατάφερε να πετύχει μια πλαστή πλειοψηφία στην Επαρχιακή

Συνδιάσκεψη Λευκωσίας και ν' αποκλείσει τα αριστερα στελέχη από την Επαρχιακή Επιτροπή. Αυτή η συνδιάσκεψη υπήρξε η «πρόβα τζενεράλε» για τη γενικότερη επίθεση ενάντια στην αριστερα στο Γ' Συνέδριο του κόμματος.

8. Το καλοκαίρι του 1978 ξέσπασε κρίση στην Επαρχιακή οργάνωση της Πάφου. Αριστερο στελέχος της επαρχίας που εκλέγηκε στην Επαρχιακή Επιτροπή θα εκλεγόταν στη θέση του Επαρχιακού Γραμματέα αν δεν επενέβαινε η Κεντρική ηγεσία για να το αποτρέψει. Στη συνέχεια αυτο το στέλεχος κατηγορήθηκε πως με το να δεχτεί υποψηφιότητα για τη θέση του Ε. Γραμματέα έθετε σε κίνδυνο την ενότητα του κόμματος και ζητήθηκε η διαγραφή του από το κόμμα.

9. Την άνοιξη του 1979 ο Πρόεδρος του κόμματος κάλεσε πλατύ αγιτιβ στελεχών του κόμματος στο οποίο κλήθηκαν προσεχτικά διαλεγμένα στελέχη χωρίς να δοθεί επίσημα καμμία αιζέντα. Στο αγιτιβ ο Πρόεδρος του κόμματος αιφνιδίασε τους συμμετέχοντες με πρόταση για διάλυση των κεντρικών οργάνων του κόμματος λόγω της ύπαρξης διαφορών μέχρι το Γ' συνέδριο. Η πρόταση καταγγέλθηκε σαν κατάργηση της δημοκρατίας μέσα στο κόμμα αλλά εκρίθηκε από το αγιτιβ. Ο δρόμος για τη πλαστή διαμόρφωση της σύνθεσης του Γ' Συνεδρίου ήταν πια ανοιχτός.

10. Τον Νιόβρη του 1979 συνήλθε το Γ' Συνέδριο της ΕΔΕΚ. Η συκοφαντία, η εξαπάτηση, η συνομωσία και ο φραξιονισμός της γραφειοκρατίας γενικεύτηκε. Στο ίδιο το συνέδριο οργανώθηκαν ακόμα ομάδες για να τρομοκρατήσουν την αριστερα. Ωστόσο έγινε δυνατή αρκετή συζήτηση και η αριστερα ζήτησε την διακοπή της υποστήριξης προς τη κυβέρνηση Κυπριανου και την προώθηση της ενότητας της αριστερας. Η κομματική ηγεσία απάντησε πως «στο εθνικό θέμα ο Κυπριανου είναι Εδεκίτης». Μέσα σ' ένα πολωμένο συνέδριο αποκλείστηκαν από την Κεντρική Επιτροπή σχεδόν όλα τα στελέχη της αριστερας που ωστόσο εξασφάλισαν το 1/3 των ψήφων του συνεδρίου. Η νέα Κεντρική Επιτροπή, παρ' όλη τη ρητή απόφαση του Συνεδρίου, ακόμα να εκδόσει τις συνεδριακές αποφάσεις. Προτίμα να παραμείνει ελεύθερη να ακολουθεί μια πολιτική της στιγμής.

11. Την άνοιξη του 1980 ήταν πια φανερό πως η νέα ηγεσία θα προχωρούσε σε εκκαθάριση

Η αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ παλεύει

1) Για την ενότητα των Εργατικών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ. Η διάσπαση της εργατικής τάξης ωφελεί μόνο τη δεξιά. Αντίθετα η ενότητα της εργατικής τάξης είναι βασική προϋπόθεση για την προώθηση μιας εργατικής πολιτικής.

2) Για την ανεξαρτησία της εργατικής τάξης. Η συνεργασία των κομμάτων της εργατικής τάξης μ' οποιοδήποτε αστικό κόμμα γίνεται σε βάρος της τάξης και του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

3) Για την ανάδειξη εργατικής κυβέρνησης ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ σαν τη μοναδική κυβέρνηση που μπορεί σήμερα να λύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος.

4) Για την υλοποίηση του κοινου εργατικού μετώπου Ε/Κυπριακών και Τ/Κυπριακών εργατικών κομμάτων και εργατών.

5) Για την ενοποίηση όλων των συντεχνιών στα πλαίσια μιας δημοκρατικής συντεχνίας.

6) Για τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής σαν μοναδικό αποτελεσματικό μέσο αντιμετώπισης του ιμπεριαλισμου. Το σωμα θα διοικείται από αιρετους και ανακλητους αντιπροσώπους των μελών της.

7) Για την άμεση κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο: του τραπεζικού κεφαλαίου, εισαγωγικού εμπορίου, μεγάλων βιομηχανικών μονάδων.

8) Μοίρασμα της εκκλησιαστικής και χαλίτικης γης, όπως και των μεγαλοϊδιοκτητών στους φτωχούς αγρότες.

9) Ολοκληρωτικό διαχωρισμό της πολιτικής εξουσίας από την εκκλησία.

10) Για τη κατάλυση του αστικού συστήματος και το χτίσιμο της σοσιαλιστικής δημοκρατίας της Κύπρου.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

Μετα από 12 μέρες απεργίας, τα μέλη του νοσηλευτικού προσωπικού του νοσοκομείου Λεμεσού αποφάσισαν να επιστρέψουν στην δουλειά τους αφού κατάφεραν την πρόσληψη 13 νοσοκόμων και την υπόσχεση ότι 7 άλλοι θα σταλούν στο νοσοκομείο μέσα στην εβδομάδα. Επίσης το υπουργείο υγείας ανέλαβε να επανδρώσει το νοσοκομείο ικανοποιητικά στους επόμενους 3 μήνες.

Σε συνομιλία που είχαμε με μέλος της επιτροπής των απεργών (κ. Τρομάμα) μας είπε ότι οι ανάγκες του νοσοκομείου σε προσωπικό ξεπερνούν τους 100 και παρόμοια κατάσταση επικρατεί και στα άλλα νοσοκομεία της της Κύπρου.

Εδώ και αρκετό καιρό στο νοσοκομείο Λεμεσού επικρατεί μια απαράδεκτη κατάσταση σε σχέση με την επάνδρωσή του. Η κατάσταση έγινε ακόμα πιο άσχημη όταν αποφασίστηκε η δημιουργία γηριατρίου πριν 3 χρόνια και η λειτουργία της κλινικής Τριτοφίδης. Οπότε αρκετοί αριθμοί νοσοκόμων μεταφέρθηκαν στα ιδρύματα αυτά από το νοσοκομείο χωρίς να γίνει πρόσληψη νέου προσωπικού. Έτσι το νοσοκομείο βρέθηκε στην ανάγκη να λειτουργεί με μόνο 3 νοσοκόμες σε θάλαμο 42 ασθενών.

Η απεργία ξεκίνησε την Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου μετά από μακρόχρονη προσπάθεια της

επιτροπής νοσοκόμων και ΠΑΣΕ-ΔΥ να πείσουν την κυβέρνηση να προσλάβει το αναγκαίο προσωπικό.

Παρα το γεγονός ότι το νοσοκομειακό προσωπικό τονίζει την ύπαρξη πολλών άλλων προβλημάτων στο νοσοκομείο όπως την μη ύπαρξη αναγκαίου εξοπλισμού, και την άμεση ανάγκη δημιουργίας καρδιολογικής μονάδας, την ανάγκη για καλύτερες συνθήκες εργασίας, καθώς και μισθολογικά αιτήματα. Το μόνο αίτημα που είχε η τοπική απεργία ήταν η άμεση επάνδρωση του νοσοκομείου με το αναγκαίο προσωπικό.

Αποτέλεσμα της ανεπάρκειας του νοσηλευτικού προσωπικού είναι οι ασθενείς να μην έχουν ούτε ακόμα την στοιχειώδη φροντίδα ώστε να μπαίνει σε κίνδυνο ακόμα και η ίδια η ζωή των ασθενών. Στους θαλάμους η αναλογία ήταν 3 νοσοκόμων για κάθε 42 αρρώστους!

Ακόμα για να μπορέσει το νοσοκομείο να έχει την αναλογία αυτή αναγκάζονταν να μην δίνει day off αρκετές φορές στις νοσοκόμες, και να επιβάλλει υπερωρίες σχεδόν πάνω σε μόνιμη βάση. Επίσης τον τελευταίο καιρό ήταν αδιανόητο να ζητήσει κάποιος άδεια την οποία δικαιούτο χωρίς να παρουσιάσει κάποιο σοβαρότατο λόγο, και σ' αυτές τις περιπτώσεις ήταν ακόμα πολύ περιορισμένη. Σε αρκετές περιπτώσεις η άδεια που δικαιούται το προσωπικό ξεπερνά τις 84 μέρες και χάνει χωρίς καμία αποζημίωση, ή καν υπόσχεση για το πότε θα μπορούσαν να πάρουν άδεια οι νοσοκόμοι. Ακόμα το νοσοκομείο κατέφυγε σε τεχνάσματα ώστε να χρώσει day off σαν μέρος της άδειας.

Περισσότερα σχετικά με τα προβλήματα του νοσοκομείου που σχετίζονται με την έλλειψη ικανοποιητικού προσωπικού μας έδωσαν οι ίδιοι οι ασθενείς και οι νοσοκόμοι.

Στέλιος Λαχειοπούλης. (Παράλυση των ποδιών)

Ερ. κ. Στέλιο είσατε ικανοποιημένος με την φροντίδα που σας παρέχεται από το νοσοκομειακό προσωπικό;

Απ., Οχι, δεν υπάρχει αρκετός κόσμος, ο ένας άρρωστος φωνάζει από την μια, ο άλλος από την άλλη, και δεν υπάρχει κανένας να πάει κοντά τους να τους δει. Αναγκάζομαστε να ζητούμε τη βοήθεια από συγγενείς μας.

Ερ. Έχετε κανένα παράπονο από τους νοσοκόμους που είναι στο θάλαμο σας;

Απ. Παράπονο; Τι να σου κάμουν αυτοί; τρέχουν συνεχώς πάνω κάτω. Ο ένας φωνάζει και θέλει να ουρίσει, ο άλλος θέλει να χέσει, ο άλλος θέλει να του φέρουν φάρμακα γιατί έχει πόνο και δεν μπορεί, στο απέναντι κρεβάτι επέθανε ένας, στο άλλο εκεί, επέθανε άλλος, ε μα οι άρρωστοι εν πολλοί, πόσους να φτάσουν! πόσους να φτάσουν!

Ερ. κ. Στέλιο η απεργία που κάμνουν σήμερα οι νοσοκόμοι αυξάνουν ακόμα περισσότερο τα προβλήματα σας και τις ταλαιπωρίες σας. Νομίζετε ότι οι νοσοκόμες έπρεπε να ακολουθήσουν άλλη διαδικασία για την διεκδίκηση των αιτημάτων τους;

Συνέχεια στην 5

της αριστερας από το κόμμα. Τέσσερα στελέχη της αριστερας υπέβαλαν υπόμνημα προς την Κεντρική Επιτροπή με τις αποψεις τους σχετικά με την εσωκομματική κρίση. Δύο απ' αυτά διαγράφηκαν από το κόμμα το καλοκαίρι και τρίτο λίγο αργότερα. Το έγγραφο ποτε δεν δόθηκε στη βάση του κόμματος. Δόθηκε μόνο η απάντηση του Γ.Γ. του κόμματος Τ. Χατζηδημητρίου που κατηγορούσε τους συγγραφείς του εγγράφου για φραξιοτισμό, υπονόμηση του κόμματος και ούτε λίγο ούτε πολύ για πράχτορες του ΑΚΕΛ.

12. Οι πρώτες αποβολές έγιναν με αφορμή την άρνηση της συνταχτικής επιτροπής της Σοσιαλιστικής Έκφρασης να σταματήσει την έκδοση της και να την παραδώσει σε νέα συνταχτική επιτροπή. Η απόφαση για την αλλαγή πάρθηκε χωρίς να συζητηθεί ποτε οποιαδήποτε υποτιθέμενη παρέκκλιση της εφημερίδας από την κομματική γραμμή. Ήταν ξεκάθαρα μια απόπειρα ολοκληρωτικής φήμωσης της αριστερας. Η αποβολή της συνταχτικής επιτροπής έγινε με την τυπική κατηγορία ότι τα μέλη της αρνήθηκαν να υποσχεθούν πως θα υπακούσουν σε οποιαδήποτε απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής έστω και αν τη θεωρούν καταστροφική για το κόμμα και το Κυπριακό εργατικό κίνημα.

Μετα τις αποβολές ο Πρόεδρος του κόμματος είπε πως δεν θ' ανεχτεί τυχόν κατηγορίες κατά των αποβλημένων πέρα από την κατηγορία της ανυπακοής. Πριν περάσουν μερικές μέρες άρχισε το γνωστό υβρεολόγιο που συνεχίζεται μέχρι σήμερα: Φραξιοτιστές, αντικομματικοί, πράχτορες κλπ.

13. Ο διωγμός της αριστερας δεν τελείωσε με την αποβολή της συνταχτικής επιτροπής της Σοσιαλιστικής Έκφρασης. Αντίθετα εντάθηκε περισσότερο. Κατηγορίες, δίκες, διαγραφές έγιναν καθημερινή πρακτική στην ΕΔΕΚ. Η γραφειοκρατία είναι αποφασισμένη να εξοντώσει την αριστερα μέσα στο κόμμα έστω κι αν αυτο στοιχίσει την διάλυση του κόμματος - και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο.

III. Οικονομική και Εργατική Πολιτική.

1. Η οικονομική πολιτική της ΕΔΕΚ προσέκρουε πάντοτε πάνω στην αδυναμία της ηγεσίας της να συνειδητοποιήσει τη ριζική αντίφαση ανάμεσα στα οικονομικά μέτρα που πρότεινε και την διατήρηση μιας δεξιάς κυβέρνησης και του καπιταλιστικού συστήματος στη Κύπρο. Παρ' όλο που κάτω από την πίεση της αριστερας υιοθέτησε συνθήματα όπως η κρατικοποίηση των τραπεζών και των μονοπωλίων αντι να ζητήσει από τον λαο την εντολή να τα εφαρμόσει προσπαθούσε να πείσει την Κυβέρνηση πως δεν ήταν αντίθετα με το σύστημα και να τα υιοθετήσει.

2. Μπροστα στην αδυναμία της να πετύχει οποιαδήποτε αλλαγή στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης η ΕΔΕΚ άρχισε σιγα σιγα να διαχωρίζει την θέση της από την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης συνεχίζοντας ωστόσο την υποστήριξη προς την Κυβέρνηση με την δικαιολόγηση ότι υπήρχε συμφωνία στο εθνικό θέμα. Αυτό παρα το γεγονός ότι η ΕΔΕΚ πάντοτε έλεγε πως χωρίς τα σωστά οικονομικά μέτρα ο αγώνας στο εθνικό θέμα είναι αδύνατος.

3. Η θέση της αριστερας ήταν ότι πρέπει να προωθηθούν μέτρα που ν' ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες του τόπου, με γνώμονα τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, ανεξάρτητα αν θίγουν ή όχι το σύστημα. Πολλά από τα μέτρα αυτά είναι σοσιαλιστικά και δεν μπορούν να γίνουν αποδεχτά από μια δεξιά κυβέρνηση. Η διέξοδος είναι ο αγώνας για μια αριστερή κυβέρνηση με τον ενιαίο αγώνα της αριστερας. Αυτή η γραμμή έπρεπε να προωθηθεί ανεξάρτητα από την διάθεση του ΑΚΕΛ να συνεργασθεί με την ΕΔΕΚ.

4. Η εργατική πολιτική της ΕΔΕΚ προσανατολιζόταν για χρόνια στη δημιουργία «δικής» της συντεχνίας. Ωστόσο ποτε δεν μπόρεσε να μελετήσει σοβαρά το θέμα. Το 1975 δημιουργήθηκε το Εργατικό Γραφείο της ΕΔΕΚ με εντολή να

μελετήσει την εργατική πολιτική του κόμματος και τη δυνατότητα δημιουργίας νέας συντεχνίας. Το Γραφείο κατέληξε στην άποψη πως η εργατική της ΕΔΕΚ ήταν στενα συνδεδεμένοι με τις παραδοσιακές τους συντεχνίες και ιδιαίτερα την ΠΕΟ και δεν ευνοούσαν την εγκατάλειψη τους παρ' όλα τα σοβαρα παράπονα τους με τις συντεχνιακές ηγεσίες. Πρότεινε λοιπον την σοβαρή μελέτη και τοποθέτηση πάνω στα εργατικά θέματα και ενθάρρυνση των εδεκικών εργατών στη συνδικαλιστική δουλειά μέσα στις παραδοσιακές Συνδικαλιστικές οργανώσεις. Αυτό όμως ήταν αντίθετο με τις επιθυμίες της ηγεσίας της ΕΔΕΚ και το Εργατικό Γραφείο παραμερίστηκε και τελικά διαλύθηκε.

Στο Γ' Συνέδριο της ΕΔΕΚ εγκρίθηκε πρόταση για την αναβίωση της ΔΕΟΚ. Η αριστερα αντιτάχθηκε σ' αυτή την πρόταση γιατί από τη μια αντιβαίνει προς το αίσημο της εργατικής τάξης για ενότητα και διασπα το συνδικαλιστικό κίνημα ακόμα περισσότερο και από την άλλη αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε απομόνωση των εδεκικών εργατών από τη μεγάλη πλειοψηφία της εργατικής τάξης. Μέσα στο 1980 έγινε προσπάθεια εφαρμογής της απόφασης αλλά μέχρι σήμερα δεν έχει φέρει κανένα σοβαρο αποτέλεσμα.

IV Αναγκαιότητα οργανωμένης δράσης της Αριστερας

1. Μπροστα σε όλη αυτή την πορεία λαθεμένης πολιτικής, φήμωσης, καταδίωξης, συκοφάντησης και συνομοσίας η αριστερη πτέρυγα έμεινε χωρίς ουσιαστικό συντονισμό, εύκολη λεία στην οργανωμένη επίθεση της κομματικής γραφειοκρατίας. Αν μπόρεσε να δώσει μια τόσο μακρόχρονη μάχη και ν' αντέξει μέσα σε τέτοιες συνθήκες είναι γιατί οι ιδέες και οι πολιτικές της θέσεις ήταν πολύ ισχυρες. Οσο περισσότερο έσφιγγε ο κλοιός γύρω από τα αριστερα στελέχη τόσο περισσότερα άτομα προσχωρούσαν στις απόψεις τους.

2. Ωστόσο αυτή η διαδικασία δεν μπορεί να συνεχιστεί

επ' άπειρον. Η ΕΔΕΚ βρίσκεται σ' ένα προχωρημένο στάδιο απολυταρχικής γραφειοκρατικοποίησης. Ο αριθμός των εμμίσθων στελεχών ανέρχεται θεαματικά τους τελευταίους μήνες. Εμμίσθοι που μετατρέπονται σε υπαλλήλους που εκτελούν τις εντολές μιας ακαθόριστης ηγεσίας. Οι οικονομικές σχέσεις αρχίζουν να κυριαρχούν, οι ιδεολογικές να μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες τα καλύτερα στελέχη του κόμματος απαγοιτεύονται και αποσύρονται σταδιακά από την ενεργο πολιτική δραστηριότητα. Η γραφειοκρατία οδηγεί στην καταστροφή του κόμματος -και τη δική της.

3. Μετα από πολλές συζητήσεις με βασικά στελέχη της αριστερης πτέρυγας και σοβαρο προβληματισμο έχει γίνει πια καθαρο πως υπάρχει άμεση ανάγκη για οργανωμένη δράση της αριστερας. Μόνο έτσι θα μπορέσει η αριστερα να σώσει από τον πολιτικο χαμο σημαντικά στελέχη και ν' αγωνιστεί για όσα η ηγεσία της ΕΔΕΚ αρνείται ν' αγωνιστεί. Η ΕΔΕΚ έδωσε μεγάλες ελπίδες στο Κυπριακό εργατικό κίνημα που μόνο η αριστερα μπορεί να εκπληρώσει αν δράσει οργανωμένα πάνω σε Παγκύπρια κλίμακα.

4. Η Σοσιαλιστική Έκφραση έχει ντε φάκτο μεταβληθεί σε φωνη της αριστερης πτέρυγας της ΕΔΕΚ. Καλούμε όλα τα τίμια στελέχη του κόμματος, όλους όσους πιστεύουν στο εργατικό κίνημα και τον ιστορικο του ρόλο να συσπειρωθούν γύρω από την Αριστερη Πτέρυγα και την εφημερίδα της σε μια οργανωμένη προσπάθεια ανατροπής της ζημιας που προκάλεσε η γραφειοκρατία του κόμματος, σε μια προσπάθεια επανατοποθέτησης πάνω σε μια επαναστατική πορεία.

αιχμές

Τούτη η στήλη έχει ένα και μοναδικο σκοπο. Να γράφει λίγα και να λέει πολλα...

Εκατο φύλλα συμπληρώνει σήμερα η «Σ. Έκφραση.» Αυτό που αναγγέλλει είναι ίσως εκατο φορές πιο σημαντικό από το να γίνει ένας αριθμος διψήφιος σε τριψήφιο. Για τους άσπονδους «φίλους» της Σ.Ε. η ευκολία είναι μεγαλύτερη.

Για άμεση ανάγκη πάρτε το 100!

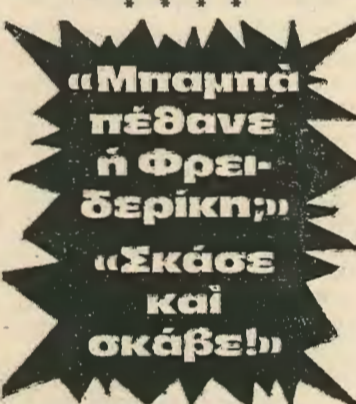
«Καταπληκτικές σκέψεις» από επιστολογράφο της Σημερινής. Ίδου ο προβληματισμος. «Δύο βασικά ένστικτα παίζουν αποφασιστικο ρόλο. α) Αυτοσυντήρησης και β) Αναπαραγωγής. Τους Αριστερους τους βασανίζει το πρώτο, γι' αυτο φωνάζουν για ίση διανομη φαγητου, και δεν πολυβλέπουμε στα Μανιφέστα τους να ζητουν ίση κατανομη του σεξ.

Τους Δεξιους τους βασανίζει το σεξ. (Κυριώς) γι' αυτο μιλουν για το έθνος και τεινουν να είναι ρατσιστες, δηλαδή ενδιαφέρονται περισσότερο για τη ράτσα.

Τους θρησκους τους βασανίζει ο θάνατος. Οσοι τεινουν προς το Κέντρο τους βασανίζουν και τα τρία. Το συμπέρασμα είναι ότι όλα αυτά δημιουργησαν τους κομμουνισμους - καπιταλισμους και θρησκείες.»

Κατόπιν τούτου οι δυο σημαδεμένοι περισσότερο είναι ο Τάσος και ο Σοφianos, οι οποίοι προωθουν ευρείαν ασύσκεψη στην οποία θα πάρουν μέρος ο Απόστολος Παύλος, Σιγκμουντ Φρόντ και ο Καρλ Μαρξ. Θέμα: Ισοδισμος αγνώστου προελεύσεως κι' επικινδύνων καταστάσεων!...

Ρήγκαν προς Χομείνι.
- Απαγωγέα! Εκβιαστή! Ληστή! Δικτάτορα! Βασανιστή!..
Κι' ο Χομείνι.
- Αμερικάνε!!

Μπαμπά πέθανε η Φρειδερίκη; «Σκάσε και οκάβε!»

Απο το «Ποντίκι» με αγάπη. Για τους Γλυξμπουργκ δράμα. Για τον Λαο ... πλάκα.

Σημειώνω απο την Κοινωνική Δικαιοσύνη καθεστώτος καπιταλιστικου. Ο ζητιάνος (αυτο το τόσο σπάνιο ο είδος;) στο τόπο μας λόγω της ... ισότητος που καθιερώνει η ελεύθερη οικονομία τους πήρε το πλακατ του κι' άλλαξε τοπο ασκήσεως του... επαγγέλματος του. Χαρακτηριστικά έγραφε το πλακατ του ζητιάνου. «Το Μπακάτικο πέθανε. Ζήτη το Σούπερ-Μάρκετ!...»

Και μια ευχη: Τα εκατο να γίνουν χιλιάδες!

TZIBAS...

Η «ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ» ΑΛΕΚΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Είναι μεγάλη χαρά για μας κάθε φορά που ο Αλέκος Κωσταντινίδης ασχολείται με τις θέσεις και το πολιτικό χώρο της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης». Και η χαρά μας είναι μεγάλη γιατί δίνεται η ευκαιρία να αποκαλύπτεται ένας από τους καλύτερους εκπροσώπους της αστικής διανόησης στη Κύπρο που επιβιώνει ως κριτικός του αριστερού χώρου εξ' αιτίας των λαθών και της συμβιβαστικής πορείας των παραδοσιακών πολιτικών σχημάτων της Κυπριακής αριστερας.

Εγκώμιον στη ΜΜΑΔ

Το εκφραστικό όργανο της ΕΔΕΚ «ΤΑ ΝΕΑ» αφιέρωσαν την περασμένη Κυριακή, μια ολόκληρη σελίδα για να πλέξουν το εγκώμιο των ΜΜΑΔ. (Μηχανοκίνητη Μονάδα Αμεσης Δράσης), μιας «απόλυτα πεθαρχημένης μονάδας», σύμφωνα με «ΤΑ ΝΕΑ» «με ευρύτατη αποστολή - μια «πειθαρχημένη δύναμη κρούσης υπα δημοκρατική διαίκηση».

«Ας το διαβάσουν το ολαστέλο εγκώμιο για τα ΜΜΑΔ τα παιδιά της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης» για να μορφωθούν - μαρξιστικά και αγωνιστικά ...»

Α. (λέκος) Κ. (ωσταντινίδης)
Σημερινή 3/12/1980

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Α. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Ο Αλέκος Κωσταντινίδης παρουσιάζεται σαν ο κριτικός των στραβών καταστάσεων της Κυπριακής κοινωνίας και της πολιτικής ζωής του τόπου, με καθημερινά κριτικά σημειώματα από τις στήλες της Σημερινής (Είναι αρχισυντάκτης της). Η φήμη που υπάρχει και που καλλιεργήθηκε εντελώς από διάφορες καταστάσεις τον παρουσιάζει ως ασυμβίβαστο, ότι δεν δέχεται τίποτε στραβο, τίποτε σάπιο. Ότι με τολμηρά άρθρα και κριτικές τέμνει τη κυπριακή πραγματικότητα.

Πράγματι η κριτική του Αλέκου Κωσταντινίδη απλώνεται σε ένα σημαντικό εύρος εκτός από δυο θέματα που είναι γι' αυτόν ταμπου.

α) Το κεφάλαιο — αστική τάξη και β) Ο ΔΗΣΥ. Σ' αυτά τα δύο ο Αλ. Κωσταντινίδης υποκλείνεται και προσκυνά.

Η κυρία αιχμή της κριτικής του κατευθύνεται προς τα αριστερά κόμματα ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ και προς τις κυβερνητικές και φιλοκυβερνητικές καταστάσεις ΔΗΚΟ και ΠΕΡΙΞ.

Φυσικά το ΔΗΚΟ δεν είναι αριστερό κόμμα αλλά ένα αστικό κόμμα του κεφαλαίου. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Αλέκος Κωσταντινίδης αμφισβητά το κεφάλαιο και την αστική τάξη γιατί δεν γίνεται από την πλευρά του ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ του αστισμού αλλά για ένα χρεοκοπημένο πολιτικό σχηματισμό ενός τμήματος αστικού πολιτικού εποικοδομήματος. Ταυτόχρονα η προοπτική που υποβάλλεται για τη λύση των προβλημάτων και τη διάρθωση των ανωμαλιών που θίγονται στα σημειώματα του είναι το ... σωτήριο κόμμα του ΔΗΣΥ. Έτσι η κριτική του ενσωματώνεται μέσα στο γενικότερο ρεύμα της κριτικής του ΔΗΣΥ που χτυπά απ' ενός τα αριστερά κόμματα και απ' ετέρωθεν το ΔΗ.ΚΟ.

Η προσπάθεια που καταβάλλει ο ΔΗΣΥ κριτικάροντας την αριστερά είναι να αποτρέψει οποιαδήποτε εναλλακτική λύση που θα επέβαλλε βαθύτερες κοινωνικές αλλαγές. Κριτικάροντας το ΔΗΚΟ και τη κυβέρνηση του για τα λάθη και τις οικονομικές-της ατασθαλίες προσπαθεί να οικειοποιηθεί τα λαϊκά στρώματα και να υποβάλει ότι τα πάντα θα λυθούν όταν αναλάβει ο ΔΗΣΥ την εξουσία.

Η εκμετάλλευση θα παραμείνει το κεφάλαιο θα κυριαρχεί, η κοινωνία θα μείνει όπως είναι και θα στηρίζεται στο κέρδος και τα ξένα δεκανίκια αλλά τα πράγματα θα είναι ρόδινα γιατί δεν θα έχουμε ΔΗΚΟ αλλά... ΔΗΣΥ. Αυτά εννοεί ο Συναγερμός κάνοντας κριτική.

Αυτό κάνει και ο Α. Κωσταντινίδης. Κριτικάρει πρόσωπα και καταστάσεις αλλά οι λύσεις που προτείνει δεν αγγίζουν το κοινωνικό καθεστώς, ούτε τις βασικές οικονομικές δομές της «καπιταλιστικής κοινωνίας μας».

Το κριτικό υστέρη του Α. Κωσταντινίδη αποδεικνύεται σκουριασμένο. Κι' ο ίδιος ο Α. Κωσταντινίδης αποδεικνύεται ένας από τους εκμοντερνισμένους απολογητές του κεφαλαίου και της αστικής τάξης. Γιατί κρίνοντας πρόσωπα που αποδεδειγμένα ανίκανα ή διεφθαρμένα και προβάλλοντας άλλα πρόσωπα χωρίς να θίγεται το ίδιο το κοινωνικό καθεστώς, τίποτα δεν αλλάζει, και το κεφάλαιο εδραιώνει τη θέση του.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Α. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Η περίπτωση Α. Κωσταντινίδη γίνεται πιο πολύπλοκη όταν κριτικάρει τα αριστερά κόμματα. Η θέση που

βάλλει εναντίον τους είναι πολλές φορές από τα αριστερά. Τα κατηγορεί ότι υποστηρίζαν το καλογερμικό κατεστημένο, ότι ανέχτηκαν βρωμίες, ότι έχουν καταπιεστικές δομές κ.λ.π. Φυσικά είναι εύκολο για τον οποιοδήποτε να κριτικάρει τα αριστερά κόμματα της Κύπρου. (ο συμβιβασμός στον οποίο έχουν περιπέσει, η μη προβολή της αγωνιστικής πάλης των εργαζομένων, η συμπλευση τους με την αστική τάξη εξ αιτίας της γραφειοκρατικοποίησης και της μικροαστικής στροφής τους τα κάνει ευλόγητα στην κριτική επίθεση, και δημιουργεί τέτοιες επιθέσεις). Και η κριτική του Α. Κωσταντινίδη και των περίξ του υπάρχει και συνεχίζεται εξ ΑΙΤΙΑΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΩΡΟ.

Ο Α. Κωσταντινίδης κριτικάρει τα Αριστερά κόμματα και καλά κάνει όπως και κάθε ένας που κάνει κριτική. Το θέμα είναι ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ. Όταν λοιπόν κριτικάρει τα αριστερά κόμματα ότι υποστηρίζαν το κατεστημένο και συμβιβάστηκαν κάποιος θα περίμενε από τον τρόπο που βάζει τα πράγματα να δώσει τις πιο κάτω λύσεις ο Α. Κωσταντινίδης.

α) Είτε ότι οι εργαζόμενοι και τα μέλη της βάσης των αριστερών κομμάτων πρέπει να αγωνιστούν για να αλλάξουν τη γραμμή ή και τις ηγεσίες των κομμάτων τους για να μπορέσει να επιτύχει ο αγώνας ενάντια στο κεφάλαιο για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.

β) Είτε ότι οι εργαζόμενοι και τα μέλη της βάσης των αριστερών κομμάτων πρέπει να αγωνιστούν για να βρουν νέους τρόπους και να δημιουργήσουν νέους φορείς για την επανάσταση και το γκρέμισμα του κεφαλαίου και της αστικής τάξης.

Όμως ο Α. Κωσταντινίδης δεν προτείνει τίποτα από τα πιο πάνω. Το θέμα το αφήνει φλου. Κατηγορεί τα αριστερά κόμματα ότι συμβιβάστηκαν αλλά δεν λέει πια είναι η ασυμβίβαστη γραμμή ενός αριστερού κόμματος, κατηγορεί τα αριστερά κόμματα ότι στηρίζαν το κατεστημένο αλλά δεν λέει πως πρέπει να είναι η σωστή γραμμή ενός αριστερού κόμματος που στέκει κόντρα και ενάντια στο κατεστημένο.

Εκείνο που κάνει κριτικάροντας τα αριστερά κόμματα και μη δίνοντας λύσεις είναι η δημιουργία ενός αισθηματός φόβου για τον αριστερό χώρο «καχυποψίας γι' αυτόν ότι κι' εδώ έχουμε παρακμή και αδιέξοδο. Έτσι μάζες που μπορούσαν μέσα στη χρεωκοπία του ΔΗΚΟ και της όξυνσης των κοινωνικών προβλημάτων να στραφούν προς τα αριστερά μένουν μετέωρες. Η κριτική του έτσι είναι μια προσφορά στο ΔΗΣΥ που караδοκει.

Πολλές φορές ο Αλέκος Κωσταντινίδης ήλθε σε σύγκρουση με διάφορους αρθρογράφους και σχολιαστές των παραδοσιακών κομμάτων της αριστερας στην Κύπρο (ΕΔΕΚ — ΑΚΕΛ), και τις περισσότερες φορές κυριολεκτικά τους κατατρόπωσε. Γιατί οι κριτικές αυτές τις περισσότερες φορές ξεκινούσαν με βάση το ευρύ «λαϊκό μέτωπο» ή από το «μακαριακό χώρο» κ.λ.π. και προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν τις θέσεις και τις απόψεις του Αλέκου Κωσταντινίδη, με τις θέσεις του «μακαριακού — λαϊκού» μέτωπου κι' όχι πάνω σε ταξική βάση. Όμως το «μακαριακό-λαϊκό» μέτωπο ήταν διάτρυτο και φθαρμένο — έτσι που ήταν εύκολο για τον Α. Κωσταντινίδη να υπεκφεύγει, να βρίσκει άλλα αδύνατα σημεία και να χτυπά. Σε μια συζήτηση που

Η Σοσιαλιστική έκφραση (2 χρόνια και 1 1/2 μήνα πριν από τη «Σημερινή» αρ. φύλλου 51 ημερ. 20/10/78:

Τα τελευταία καμώματα του φασίστα Β. Παυλιδή ακολούθησε η απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει στη δημιουργία ενός νέου ειδικού σώματος της αστυνομίας στα πρότυπα περίπου του παλιού εφεδρικού σώματος. Το ειδικό αυτό σώμα, όπως γράφτηκε στις εφημερίδες, θα έχει άρτια στρατιωτική εκπαίδευση και θα είναι ικανό να καταστείλει οποιαδήποτε έξαρση παράνομης τρομοκρατικής δράσης.

Η σημερινή κυβέρνηση δεν ... είναι ικανή να αφαιρέσει το κοινωνικό και το πολιτικό υπόβα-

θιξαγόταν πάνω στο πολιτικοκομματικό εποικοδόμημα (μακαριακό μέτωπο — ΔΗΣΥ και άλλες αστικές καταστάσεις) και οι δύο πλευρές μπορούσαν να βρουν επιχειρήματα στη σύγκρουση — συζήτηση κι' ακόμα περισσότερο ο Α. Κωσταντινίδης γιατί κρατούσε αντιπολιτευτική επιθετική στάση ενώ οι αρθρογράφοι — σχολιαστές των αριστερών εφημερίδων ήταν (και είναι) υποχρεωμένοι να υπερασπιζόντουσαν τη φθαρμένη κατάσταση και να σιχώνονταν στους ώμους τους τις αμαρτίες μιας αστικής κατάστασης που κυβερνούσε και με την οποία συνέπλεαν.

Έτσι στη διαμάχη του με τους αριστερούς αρθρογράφους — απολογητές του μακαριακού — λαϊκού μετώπου ο Αλέκος Κωσταντινίδης είχε εκ των προτέρων τη μάχη κερδισμένη, που θα την έχανε αν η συζήτηση — σύγκρουση διεξαγόταν από τους αριστερούς αρθρογράφους πάνω σε ταξικό επίπεδο.

Όμως η κριτική των αριστερών κομμάτων στη Κύπρο είναι ότι δήποτε άλλο εκτός από ταξική, με συνέπεια το διαρκή εκφυλισμό τους.

Χαρακτηριστικά φέρνουμε ένα παράδειγμα από τις χιλιάδες που μπορούν να βρεθούν στα έντυπα και τις ανακοινώσεις της αριστερας. Στο άρθρο του Μιχ. Μιχαηλίδη Ε.Γ. Ε.Δ.Ο.Ν. Λεμεσού με τίτλο «Μαύρο στο Συναγερμό» (Χαραυγή, Κυριακή 18 Ιανουαρίου 1981) καλείται ο λαός να μη ψηφίσει το ΔΗ.ΣΥ γιατί: α) η ηγεσία του Συναγερμού υποθάπτει φασιστικές καταστάσεις, β) είναι αντικυπριακή, αντιλαϊκή γ) έχει πολιτική σωβινιστική και δ) είναι αντικομμουνιστικός. Καμμία αναφορά για τα ταξικά συμφέροντα που εκφράζει ο Συναγερμός καμμία αναφορά για το κεφάλαιο και την αστική τάξη. Το άρθρο επιμένει μόνο στις αντιθέσεις πάνω στο πολιτικό εποικοδόμημα. Κι' όταν ο Μιχ. Μιχαηλίδης γράφει ότι ο ΔΗΣΥ είναι αντικομμουνιστικός, χρησιμοποιεί αυτόν τον όρο γιατί ο ΔΗΣΥ «είναι ενάντια στο ΑΚΕΛ που θέλει λύση του Κυπριακού σύμφωνα με τις συμφωνίες Μακαρίου, Κυπριανού και Ντενκας, και με τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε.» κι' όχι γιατί ο ΔΗΣΥ εκφράζει την αστική τάξη και χτυπά την ιδεολογία των εργαζομένων τάξεων. Οι όροι κομμουνιστικός — αντικομμουνιστικός α-ταξικοποιούνται όπως και γενικά όλοι οι όροι στην αρθρογραφία της αριστερας (πράγμα που έκανε πάντα η αστική τάξη) που χρησιμοποιούσε υπερταξικούς όρους. Έτσι ο λαός στο άρθρο του Μιχ. Μιχαηλίδη, (όπως και σε χιλιάδες άλλα τέτοια άρθρα) καλείται να κάνει τις κομματικές επιλογές του (αν θα ψηφίσει υπέρ ή κατά ενός κόμματος) με κριτήρια εντελώς αταξικά.

Ακόμα λίγο, με τον τρόπο που πορεύεται η αριστερά, ο λαός θα κλείσει απ' αυτή να διαλέξει την αριστερά ή το ΔΗ.ΣΥ με τα ίδια κριτήρια που καλείται να διαλέξει ανάμεσα στις ποδοσφαιρικές ομάδες Ομόνοια και ΑΠΟΕΛ.

Με τέτοια πηλοφοιδή άρθρα τρέφεται ο λαός για δεκάδες χρόνια, και με τέτοια άρθρα γίνεται η σύγκρουση — αντιπαράθεση από «ΤΑ ΝΕΑ» και τη Χαραυγή, με τα άρθρα και τις κριτικές του Αλέκου Κωσταντινίδη που είναι ένας από τους εκμοντερνισμένους και ικανούς απολογητές της αστικής διανόησης στην Κύπρο. Γι' αυτό και εύκολα κατατροπώνεται ο Αλ. Κωσταντινίδης τέτοια άρθρα, και ταχτικά βρίσκεται στην επίθεση.

Στην Κύπρο η αστική σκέψη και διανόηση επιβιώνει (όχι απολογητικά

από του φασισμού. Ούτε μέχρι σήμερα έχει δώσει οποιαδήποτε ενδειξη ότι μπορεί να προσφέρει μια υπαλλακτική γραμμή στο αδιέξοδο που αδηγήθηκε ο απελευθερωτικός αγώνας.

Αντίθετα ετοιμάζεται για καινούργιο κτύπημα στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, εγκαινιάζοντας την πολιτική της «λιτότητας»...

Γιατί λοιπόν δημιουργείται αυτή τη στιγμή το καινούργιο ειδικό αστυνομικό σώμα; Ποιο θα είναι το αντικείμενο του; και ποι οι θα είναι οι πραγματικοί του στόχοι;

ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ;

και αμυντικά όπως στις άλλες χώρες εξ' αιτίας της επίθεσης και της κριτικής όξυνσης του μαρξισμού και του εργατικού κινήματος γενικά) αλλά βρισκόμενη αυτή στην επίθεση και κριτικάροντας αυτή, εξ αιτίας του συμβιβασμού των παραδοσιακών αριστερών κομμάτων. Κι' η απόδειξη σίγουρα θα φανει με τον καιρό. Όταν με την κοινωνική όξυνση και τις προσπάθειες αλλαγής και κοινωνικής απελευθέρωσης η αστική διανόηση και οι εκπρόσωποι της που τώρα φαίνονται κριτικοί και επιθετικοί θα αναδιπλωθούν και θα περάσουν στην αμυνα υπερασπίζοντας αυτά που τώρα δόθηκαν κριτικάρουν (δες: «Κοινωνική κριτική, από τον ΔΗ.ΣΥ» Σ.Ε. αρ 84, 21.6.80).

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα της «πτώχευσης» της κριτικής των αριστερών κομμάτων εξ αιτίας του συμβιβασμού τους και της αμβλυσής της ταξικής τους κριτικής αξίζει να αναφερθεί εδώ γιατί αναφέρεται στον ίδιο τον Α. Κωσταντινίδη. Η «Χαραυγή» πριν λίγους μήνες κάκωντας μια γενική κριτική του Αλ. Κωσταντινίδη είχε ως ένα από τα κύρια σημεία της, για να αποδείξει ότι ο Α. Κωσταντινίδης είναι αντιδραστικός, ότι παντρεύτηκε με γυναίκα - μέλος δεξιάς οικογένειας. Τις επόμενες μέρες ο Α. Κωσταντινίδης γελιοποιεί αυτό το άρθρο πολύ εύκολα μέσα από τις στήλες της «Σημερινής».

Μη θέλοντας να μπει στην ταξική αντιπαράθεση και την κριτική με βάση που τα συμφέροντα εξυπηρετεί ο Αλ. Κωσταντινίδης, η Χαραυγή προτίμησε να του χτυπήσει με βάση την οικογένεια από την οποία κατάγεται η γυναίκα του. Τέτοιες προσωπικές επιθέσεις δεν δείχνουν τίποτα άλλο παρα τον εξευτελισμό της αριστερης κριτικής.

ΑΛΕΚΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ Μ.Μ.Α.Δ
Στις κριτικές επιθέσεις του α-

1) Οι Μ.Μ.Α.Δ έγιναν από την αστική τάξη για να χτυπήσουν το ανερχόμενο εργατικό κίνημα που θα σταθεί ενάντια στην κατοχή και την εκμετάλλευση. Εσείς τι πιστεύεται κ. Αλ. Κωσταντινίδη. Πιστεύετε ότι είναι ευκαιριακό καπρίτσιο του ΔΗΚΟ και δεν έχει σχέση με την Ταξική πάλη;

2) Οι Μ.Μ.Α.Δ. θα συνεχίσουν να υπάρχουν και εφ' όσον βγει στην εξουσία ο Συναγερμός που όχι μόνο θα τις διατηρήσει αλλά και θα τις ενισχύσει. Εσείς τι πιστεύετε. Ο ΔΗΣΥ θα τις διαλύσει και θα εκμεταλλεύεται τους εργαζόμενους της Κύπρου χωρίς όργανα καταστολής και καταπίεσης;

Περιμένουμε λοιπόν απάντησή για να αρχίσει ένας διάλογος.

Σ.Π.

ποτε ο Αλ. Κωσταντινίδης περιλαμβάνει και χώρους εκτός των παραδοσιακών αριστερών κομμάτων, και έχει συνήθως την παθαιίνει και σπάει τα μούτρα του. Η αποτυχία του Αλ. Κωσταντινίδη συνίσταται στο ότι πλησιάζει αυτούς τους χώρους με τα κριτικά βέλη που έχει δοκιμάσει με επιτυχία στο χώρο της παραδοσιακής αριστερας («συμμαχία με το καλογερμικό κατεστημένο» «συμβιβασμοί» «ατασθαλίες» «ακάλυψη» «απαράδεκτων καταστάσεων που συμβαίνουν στην Ε.Σ.Σ.Δ. και στις ανατολικές χώρες» κ.λ.π.) και που εδώ δεν έχουν επιτυχία γιατί εδώ δεν υπάρχει σχέση μ' αυτές τις κατηγορίες. Κι' επειδή αυτός ο χώρος μετα, απαντώντας, βάζει τα πράγματα ταξικά ο Αλ. Κωσταντινίδης τα μαζεύει και αποχωρεί σιωπηλά από το διάλογο και γρήγορα.

Ας δούμε μια συγκεκριμένη περίπτωση. Η Β. Λυσαριδής είχε γράψει στα «Νέα» (Νοέμβριος 1980) ένα επαινετικό για τα ΜΜΑΔ άρθρο. (Δεν ήταν το πρώτο ολιόθημα της Β.Λ. Παλαιότερα (Μάρτης 1980) έγραφε για την «υπηρεσία σήμανσης» με άφατη αγγαλιάση ότι είναι ικανή και απ' αυτή «δεν γλυτώνει κανένα». Η στάση της Β.Λ. είναι χαρακτηριστική των μικροαστών που δηλώνουν σοσιαλιστές αλλά αδυνατούν ή δεν θέλουν να καταλάβουν του ταξικό ρόλο των διαφόρων «ουδέτερων» ή «αντικειμενικών» υπηρεσιών.

Ο Αλ. Κωσταντινίδης κριτικάρει στη Σημερινή (3.12.80) τις θέσεις της Β. Λυσαριδής σχετικά με τα ΜΜΑΔ και μετα βάζει μια μπηχτεί για «τα παιδιά της Σ. Έκφρασης».

Η Σοσιαλιστική Έκφραση όμως είχε γράψει κι' είχε κριτικάρει τα ΜΜΑΔ μόλις αυτά δημιουργήθηκαν 2 χρόνια και 1 1/2 μήνα πριν ο Αλ. Κωσταντινίδης γράψει το σημείωμα του στομπερόντας την μαρξιστική και αγωνιστική μόρφωση της Σ.Ε.

ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΛΕΚΟ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Το ότι ασχολήθηκε με την Σοσ. Εκπ. ο Α. Κ. είναι ευχάριστο. Γιατί εδώ δεν ζεμπερδεύει εύκολα.

Εμείς επιζητούμε τον διάλογο με τον Α.Κ. για το θέμα των ΜΜΑΔ ακόμα περισσότερο προκαλούμε για ένα διάλογο σχετικά με το θέμα. Το ζήτημα θα μπει όπως πάντα ταξικά και έτσι θα είναι μια ευκαιρία να ξεμασκαρευτεί η υπηρετική προς το κεφάλαιο σκέψη και διανόηση του Α.Κ.

Γι' αυτό βάζουμε μερικές πρώτες θέσεις και ζητούμε ανάλογες απαντήσεις, για να ξεκινήσει ένας διάλογος.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΑ «ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΣΑΒΒΑ ΠΑΥΛΟΥ

Διατίθεται στα γραφεία της ΕΚΦΡΑΣΗΣ το βιβλίο του Σάββα Παύλου «Κριτικά Σημειώματα» που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Στο βιβλίο περιέχεται η κριτικότερη αρθρογραφία του Σάββα Παύλου μεταξύ της περιόδου 1976-1980. Το αξιόλογο αυτό βιβλίο ασχολείται με διάφορες πιυχές και προβλήματα της σημερινής κοινωνίας καθώς και με κριτικές κινηματογραφικών ταινιών, τηλεοπτικών σειρών, ποιημάτων κλπ. Σε επόμενη έκδοση της Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ θα έχουμε κριτική παρουσίαση του βιβλίου.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΗΣ ΣΕΠΑΗΚ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Η Κυβέρνηση ξεθάβει αποικιακούς νόμους για να σπάζει απεργίες

Η πρόσφατη διαφορά που δημιουργήθηκε μεταξύ 130 μηχανικών (επιστημόνων) μελών της ΣΕΠΑΗΚ και της διεύθυνσης της ΑΗΚ (Αρχη Ηλεκτρισμού Κύπρου) και τα γεγονότα που ακολούθησαν την προκήρυξη απεργίας από τη ΣΕΠΑΗΚ έχουν γεννήσει πολλά ερωτηματικά που πρέπει να αποσχολήσουν σοβαρά τόσο τα μέλη της ΣΕΠΑΗΚ όσο και όλους τους εργαζομένους γενικά. Μέσα απ' αυτά τα γεγονότα η ΣΕΠΑΗΚ έχασε το επιχείρημα πως ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ να καταφεύγει στο μέτρο της απεργίας ενώ δόθηκε η ευκαιρία στην Κυβέρνηση να κρεμάσει πάνω από το συνδικαλιστικό κίνημα της Κύπρου τη Δαμόκλεια σπάθη της ΕΠΤΑΞΗΣ που στην ουσία σημαίνει ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ της απεργίας.

Ας έλθουμε όμως στα γεγονότα: Με τη λήξη της συλλογικής συμβολής της ΣΕΠΑΗΚ - μαζί μ' άλλους Ημικρατικούς Οργανισμούς υπόβαλε τα αιτήματά της. Μετα από πολλές συνεδρίες οι διαπραγματεύσεις κατ'αλληξάν σε αδιέξοδο (Μάιος 80). Σε δύο συνεδρίες στο Υπουργείο Εργασίας συμφωνήθηκαν συμβιβαστικές λύσεις τις οποίες όμως δεν δέχτηκαν τα απλά μέλη της ΣΕΠΑΗΚ (υπάρχει διαφορά απόψεων κατά πόσο η ηγεσία της ΣΕΠΑΗΚ τα δέχτηκε ή όχι). Η κυριώτερη διαφορά αφορούσε τα επιδόματα επιφυλακής και κλήσεως (για διορθώσεις, επισκευές κ.ο.κ. σε ηλεκτρικές εγκαταστάσεις) τα οποία είναι πράγματι εξευτελιστικά σε σύγκριση με το είδος και το χρόνο της εργασίας (οι μηχανικοί μπορούν να κληθούν στο καθήκον οποιαδήποτε ώρα και κάτω από οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες ενώ όταν είναι επιφυλακή είναι υπόχρεοι να 'χουν ασύρματο ΣΤΟ ΣΗΠΤΙ τους ολη νύχτα πράγμα που εναλλάξει κι όλη την οικογένεια.

Οι εργοδότες των μηχανικών (ΑΗΚ) αρνήθηκαν καν να συζητήσουν τα αιτήματά των υπαλλήλων τους με τη δικαιολογία ότι υπήρχε συμφωνία που αμφισβήτησαν. Η ΣΕΠΑΗΚ απείχε από επιφυλακή κλήση από τις 17 του περασμένου Σεπτεμβρίου και προειδοποίησε στις 5 του Φεβρουαρίου για απεργία διαρκείας από τις 17 του Φεβρουαρίου.

Την προκήρυξη της απεργίας ακολούθησε μια αγρία επίθεση από τους εργοδότες τους, και τον τύπο με κύριο μοτίβο ότι θα παρέλυναν την οικονομία του τόπου, θα μας «κατάστρεφαν όλους» και τα παρόμοια.

Η διεύθυνση της ΑΗΚ έβαλε μακροσκελές πληρωμένες ανακοινώσεις Σ' ΟΛΕΣ τις εφημερίδες (θα στοιχίσαν πολλές εκατοντάδες λίρες) προσπαθώντας ν' απομονώσει τους μηχανικούς στρέφοντας την κοινή γνώμη και κύρια τους εργαζομένους εναντίον τους (παράλογα αιτήματα, παραγνώριση διαδικασιών, καλοπληρωμένοι χαρμαμοφάδες κ.λ.π).

Δεν εξετάζουμε εδώ τις - πραγματικά - ψηλές απολαβές των μηχανικών σε σύγκριση με το μισθό του μέσου εργάτη. Αυτό είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα η ρίζα του οποίου βρίσκεται στο καπιταλιστικό σύστημα που θέλει τους εργάτες του πνεύματός να διαφέρουν υπερβολικά από τους εργάτες του χεριού. Βέβαια η διεύθυνση δεν δημοσίευσε τους δικούς της μισθούς που ξεπερνούν ίσως τις £15,000 το χρόνο. Η παρουσίαση του θέματος στον τύπο ήταν τέτοια που παρουσίαζε τους μηχανικούς σαν τους πιο καλοπληρωμένους υπαλλήλους της Κύπρου που όντας απλήρωτοι ήθελαν ακόμα περισσότερα.

Ο μισθός των μηχανικών όμως δεν διαφέρει από αυτό άλλων υπαλλήλων με τα ίδια προσόντα (Κυβερνητικών ή άλλων ημικρατικών οργανισμών). Μάλιστα οι κλίμακες τους είναι καλύτερες απ' αυτές που έχουν υπάλληλοι άλλων Ημικρατικών Οργανισμών.

Από την παρουσίαση του τύπου ελείπε κι οποιαδήποτε αντικειμενική παρουσίαση των αιτημάτων τους ενώ αρνιόταν στην ΣΕΠΑΗΚ το δικαίωμα της απεργίας. Χαρακτηριστικό των δημοσιευμάτων ήταν πρωτοσέλιδο αρθρό της προεδρικής εφημερίδας «Ελευθεροτυπίας» με τίτλο «130 ENANTION OLON» !!

Αφού στήθηκε το σκηνικό με το καθολικό μαύρισμα των θέσεων της ΣΕΠΑΗΚ ήλθε η Κυβέρνηση να ξεθάψει ένα άλλο αποικιοκρατικό νόμο με τον οποίο μπορούσε να κηρύξει την απεργία παράνομη, να καλέσει τους μηχανικούς σε επίταξη και να αναθέσει στην ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και τα ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ να συνετίσουν τους κακούς μηχανικούς βάζοντας τους 3 χρόνια φυλακή αν αρνιόνταν να δουλέψουν!

ΤΙ ΕΚΑΜΑΝ οι συντεχνίες κι ο αριστερός τύπος; Αντι να αντισταθούν δυναμικά σ' αυτό τον αντεργατικό νόμο προσαπίζοντας το δικαίωμα απεργίας των μελών της ΣΕΠΑΗΚ, ο μιν τύπος πρόβαλε με

πηχιαίους τίτλους την πιθανότητα κήρυξης της απεργίας σαν παράνομη οι δε συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ (μαζί τους και ΕΚΑ, ΠΕΚ, οργανώσεις εργοδοτών) κάλεσαν τη ΣΕΠΑΗΚ να μη κατέλθει σε απεργία γιατί αν χρησιμοποιούσε η Κυβέρνηση το διάταγμα της επίταξης θα δημιουργούσαν κακο προηγούμενο που θα επλήρτε όλο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Τελικά μετά από μεσολάβηση ΠΕΟ-ΣΕΚ επήλθε συμβιβαστική λύση με την οποία τα αιτήματα που εκκρεμούν θα γίνουν αντικείμενο διαπραγματεύσεων μεταξύ ΑΗΚ και ΣΕΠΑΗΚ. Οι συντεχνίες και ο τύπος (μαζί τους η Χαραυγή) χαίρετσαν το γεγονός και τη συμβολή ΠΕΟ-ΣΕΚ στην αποφυγή της απεργίας και ούτε γάτα ούτε ζημιά. Η ΖΗΜΙΑ όμως που έγινε είναι τεράστια βλέποντας το θέμα μακροχρόνια.

Ο λαός, οι εργαζόμενοι, και οι συντεχνίες εμείναν με την αποψη ότι ούτε λίγο ούτε πολύ οι μηχανικοί δεν έχουν το δικαίωμα απεργίας γιατί θα παραλύσουν όλη την οικονομία. Η ΣΕΠΑΗΚ κέρδισε αμεσα τη διαπραγματεύση που ζητούσε αλλά στο μέλλον ή και τώρα ακόμα σε περίπτωση ναυαγίου των διαπραγματεύσεων θα 'χει ακόμα μεγαλύτερο δρόμο να διανύσει για να πείσει τους συναδέλφους της εργαζομένους και το λαό πως δικαιούται να καταφεύγει στο όπλο της απεργίας. Βέβαια, για να 'μαστε δίκαιοι, η ΠΕΟ κι η Χαραυγή υποστήριξαν πως τα αιτήματα δεν ήταν τόσο σοβαρά που να δικαιολογούσαν απεργία. Αυτό είναι ίσως αλήθεια. Για παράδειγμα η ικανοποίηση του αιτήματος για πιο ψηλά επιδόματα κλήσεως - επιφυλακής δεν ξεπερνούσε τις £10,000. Το θέμα όμως είναι άλλο. Οι εργοδότες των μηχανικών αρνιόντουσαν για 5 τουλάχιστο μήνες στη συντεχνία τους το δικαίωμα διαπραγματεύσης πάνω στα αιτήματά τους. Τι άλλο μέτρο εκτός από την απεργία μπορούσε να συνετίσει την εργοδοσία. Η μεγάλη ζημιά όμως βρίσκεται αλλού. Αφού δεν χτυπήθηκε το μέτρο της επίταξης από τις συντεχνίες και κύρια την ΠΕΟ ποιος εξασφαλίζει στο εργατικό κίνημα πως αύριο δεν θα ξαναχρησιμοποιηθεί για να σταματήσει οποιαδήποτε άλλη απεργία;

Όσο λίγοι, όσο καλοπληρωμένοι (συγκριτικά με τους χειρονακτές εργάτες) κι όσο δικαιολογημένοι ή αδικαιολογητοι κι αν ήταν οι 130 μηχανικοί της ΑΗΚ ήταν τη συγκεκριμένη στιγμή που ανασύρθηκε το αντεργατικό αποικιακό μέτρο της επίταξης, αντιμέτωποι με το αστικό κράτος και τους νόμους του που αύριο θα απειλήσουν και το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι Συντεχνίες έχουν ιστορικό καθήκον απέναντι στους εργάτες μέλη τους να συντονίσουν αι να κατευθύνουν τους αγώνες των εργαζομένων μέχρι την τελευταία τους συνέπεια.

Στο μεταξύ οι εργάτες του υποδρόμου πρέπει να πιέσουν τις Συντεχνίες να διεκδικήσουν για αυτούς καλύτερες συνθήκες δουλειάς με το κτίσιμο λουτρών, επίστρωση της περιοχής των σταβλων με αμμοχάλυκες, μείωση των ωρών εργασίας και αύξηση των ημερομισθίων (τα σημερινά ημερομίσθια είναι πολύ χαμηλά σε σύγκριση με τις ώρες δουλειάς των αναβατών - σταβλητών), δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και καταβολή μισθών για όλες τις μέρες ανάρρωσης των σταβλιτών που απουσιάζουν από την δουλειά τους είτε για λόγους ασθένειας είτε φραυματισμού.

A. Νικηφόρος

Με διάταγμα της Κυβερνήσεως
ΦΥΛΑΚΗ ΑΝ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ
Οι μηχανικοί της

Αρχ. Ηλεκτρισμού

ΟΧΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΖΗΤΟΥΝ
ΠΕΚ-ΕΚΑ

ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ
ΖΩΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΠΕΡΓΙΑ

130 ENANTION OLON

Οι ηγεσίες των συντεχνιών είχαν λοιπόν αμεσο καθήκον να καταγγείλουν αυτό το μέτρο και να υπερασπίσουν τους μηχανικούς και το δικαίωμα τους για απεργία. Άλλο πράγμα αν θα προσπαθούσαν να μεσολαβήσουν για να λυθεί η απεργία.

και κάθε φορά που παρουσιάζεται το θέμα, το ιερο δικαίωμα της απεργίας θα μείνουμε αύριο απλά ερμεία των εργοδοτών και του κράτους που με την αστυνομία και τους νόμους τους στοχεύουν - ειδικά σε περιόδους οικονομικής κρίσης σαν τη σημερινή - να διαφυλάξουν τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών φορτώνοντας όλα τα βάρη στους εργαζομένους.

Αυτά τα γεγονότα πρέπει να απασχολήσουν σοβαρά τους εργαζομένους. Πρέπει να απαιτήσουμε από τις συντεχνίες μας να σταθούν εμπόδιο στη χρήση του νόμου της επίταξης. Αν δεν διαφυλάξουμε ΣΗΜΕΡΑ δυναμικά

Κίμωνας
& Α.Μ.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δ'ατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500

ΑΝΑΒΑΤΕΣ - ΣΤΑΥΛΙΤΕΣ

Συνέχεια από την 7/η
στάματ'ήσει να σκέφτεται
μόνο το κέρδος της.

Ερ: Πόσοι σταβλίτες δουλεύουν
εδώ και ποιοι είναι οι κυριώτεροι ό-
ροι εργασίας;

Απ: Δουλεύουν συνολικά
70 περίπου σταβλίτες που συν-
τηνουν 300 άλογα. Στους 70
περιλαμβάνονται και 20 ξένοι
σταβλίτες που προέρχονται από
Αραβικές χώρες και πληρώνον-
ται πιο χαμηλά από τους Κύπρι-
ους. Πολλές φορές δεν
περιποιούμαστε μόνο 4 άλογα
που κανονικά μας αναλογούν
κάθε μέρα, αλλά ακόμα και 8.

Ο βασικός μας μισθός είναι
£160 και παίρνουμε επιπρόσθε-
τα 3% από τα οποιαδήποτε βρα-
βεία που μπορεί να κερδίσει το
άλογο που συντηρούμε. Δου-

λεύουμε και τις 7 μέρες της βδο-
μάδας καθώς και τις γιορτές ή
αργίες. Η μοναδική άδεια που
μς δίνεται είναι 1 βδομάδα το
καλοκαίρι. Τα Χριστούγεννα και
το Πάσχα παίρνουμε φιλοδώρη-
μα.

Έτσι λοιπόν! Τα ζώα πιο κα-
θαρα από τους ανθρώπους. Οι ε-
πιβήτορες £70,000 και η
χορτοφύτευση του Γ.Σ.Π. πιο ση-
μαντικά από τις ανάγκες των εργα-
ζομένων. Η αξία της δουλειάς του
εργάτη να καθορίζεται από την α-
πόδοση του αλόγου! Η εξάλειψη
του ανθρώπου στο απόγειο της.

Ο αγώνας των σταβλιτών -
αναβατών δεν σταμάτησε εδώ θα
πρέπει να συνεχιστεί μέχρι την
τελική νίκη των εργαζομένων, την
ανατροπή του σημερινού εκμε-
ταλλευτικού συστήματος των κα-
πιταλιστών και την εγκαθίδρυση
του σοσιαλισμού.

1) Το βράδυ της Παρασκευής 20-2-1981, γύρω στις 10.30μ.μ. μερικοί πολυ γνωστοί άγνωστοί πήγαν στα τυπογραφεία που τυπώνεται η εφημερίδα μας και εξαφάνισαν όλα τα φύλλα που προορίζονταν να κυκλοφορήσουν σήμερα Σάββατο μέσω του "Γενικού Πρακτορείου Τύπου Πούλια και Κόνιαρη".

Αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν σε μέλη της Συντακτικής Επιτροπής της "Σ.Ε" το γεγονός, καθώς και το "τύπο" και τον αριθμό του αυτοκινήτου στο οποίο επέβαιναν οι άγνωστοί.

2) Είναι γνωστό, ότι η "Σ.Ε" υφίσταται από πολλούς μήνες μια απαράδεκτη πολεμική με παρεμπόδιση της κυκλοφορίας της, απειλές και προσπάθειες εκφοβισμού φίλων της εφημερίδας που προσπαθούν να την προωθήσουν στο κόσμο. Η χθεσινοβραδυνη ενέργεια αποτελεί σαφή ένδειξη ότι ο βρώμικος πόλεμος ενάντια στη "Σ.Ε" και τις απόψεις που εκφράζει εντείνεται σε βαθμό προκλητικό και χυδαίο. Επιβεβαιώνει δε με τον καλύτερο τρόπο ότι εκείνοι που ενδιαφέρονται για την φίμωση και την παρεμπόδιση της διάδοσης των ιδεών που εκφράζει, έχουν χάσει τη ψυχραιμία τους και συμπεριφέρονται κατά τρόπο που καταδείχνει τον πραγματικό τους εαυτό.

3) Η Συντακτική Επιτροπή της "Σ.Εκφρασης" αισθάνεται την ανάγκη να καταγγείλει σε ολόκληρο το λαό την γκαγκστερική αυτή πράξη που θυμίζει φασιστική νοοτροπία και που στρέφεται ενάντια στο αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη να εκφράζει ελεύθερα και δημοκρατικά τις απόψεις του, όπως και στο δικαίωμα ελεύθερης πληροφόρησης και διαλόγου.

4) Πιστεύουμε επίσης πως τέτοιες ενέργειες κρούουν το κώδωνα του κινδύνου, όχι μόνο για τη δική μας εφημερίδα, αλλά και για όλα τα υπόλοιπα έντυπα που κυκλοφορούν στον τόπο μας. Γι αυτό το λόγο πρέπει να καταγγέλλονται αποφασιστικά από όλους όσους πιστεύουν στον ελεύθερο διάλογο. Μόνο η ανοικτή και άμεση πληροφόρηση του λαού μπορεί να προλάβει την επικίνδυνη επέκταση τέτοιων αυθαίρετων και φασιστικών πράξεων. Σήμερα η "Σ.Ε" αύριο κάποια άλλη εφημερίδα.

5) Η Συντακτική Επιτροπή της "Σ.Ε" δηλώνει επίσημα ότι δεν πρόκειται να υποκείφει μπροστα σε κανένα εκβιασμό, απειλή, ή προσπάθεια φίμωσης και ότι θα συνεχίσει τον αγώνα της για ελεύθερη πληροφόρηση και διάλογο και ενημέρωση της εργατικής τάξης και του λαού. Όπως θα συνεχίσει την κριτική της σε απόψεις με τις οποίες διαφωνεί και την πάλη της για ανατροπή των καπιταλιστικών εκμεταλλευτικών δομών της κυπριακής κοινωνίας, για σοσιαλισμό χωρίς γραφειοκρατικές παραμορφώσεις, για μια πραγματική δημοκρατία των εργατών και για την απελευθέρωση του νησιού από όλα τα κατοχικά στρατεύματα.

Λευκωσία, 21-2-81.